

V R T E C.

Izhaja
1. dne
vsakega
meseca
na celem
póhi in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vr.

Naroč-
nina se
naprej
plačuje
in po-
šilja u-
redništvu
v Lingar-
jevih
ulicah
hiš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. II.

V Ljubljani 1. novembra 1877.

Leto VII.

Pesence po nemških.

Kakó se zaspí?

Rad védel bi, kakó zaspím?
V blazíno védm da se tísčím,
Ter mislim: „tréba je pazíti zdáj!“
A predno spet odprém oči,
Užé na vzhodu se daní —
Sén bil je tu, a šél je v kraj.

Ljudíj sem vprašal drugih vžé,
Molčáli so o tem ljudjé!
Zatórej ménim, da na svéti
Premnozih nij stvarij uméti,
Ker jaz še zdaj ne védm, ne znám
Ni tega, kar počénjam sám!

Véverica in nevihta.

Huhú! kakó nevihta mi srepó
Razgrajaš! — Vrata ta zaprém skrbnó,
Ter druga odmaším na ónej stráni;
Kdo tamkaj mi uíti bráni?
Kaj res? — Zaprímó tudi ta takój;
A ti nevihta burna, zunaj stój!

Nevihta rjóve in bučí,
A véverca se ne bojí,
Lepó se stiska v mah zavíta,
Dežju in tóči dobro skrita.
Nevihta zunaj je divjála,
A ona óreh je glodála.

Otrok vpraša:

„Povéj mi, o ptíčica! kaj bez mirú
Prelétuješ mimo drevés in zidú?
Zakaj li obračas nemirna očí?
Kaj v srci te drobnem teží in skrbí?“
„Veséla sem, nijsem otožna živál,
A lačni mladíci so, góla drhál,
Zatórej ne vprašaj, ne vstavljaj me tí;
Mladíčem za júžino užé se mudí!“

Lujiza Pesjakova,